

Arrest

nr. 31 978 van 25 september 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 10 februari 2007.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BÜCHLER loco advocaat B. BRIJS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Vluchtrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten, soenniet te zijn en afkomstig van Bagdad waar u samen met uw familie woonde. Na gedurende zes jaar aan de academie voor Schone Kunsten te hebben gestudeerd zou u van 2003 tot 2005 universitaire studies in die richting hebben gevolgd en afgestudeerd zijn in de richting van theaterregisseur. Omdat de veiligheidssituatie in de wijk waar u woonde zo precair werd zouden uw ouders en de rest van het gezin op zeker ogenblik het huis verlaten hebben en bij een oom zijn ingetrokken. U zou er zijn blijven wonen om te voorkomen dat het geplunderd zou worden. Kort na uw studies, meerbepaald op 1 juli 2005 zou u zijn beginnen werken voor de "Al-Amal" vereniging. Volgens uw verklaringen is dat een overheidsorganisatie, opgericht na de val van het Ba'ath

regime, waar onder andere leerlingen van het middelbaar onderwijs terecht kunnen om kennis te maken met onder meer cinema en theater. Zelf zou u daar les gegeven hebben in acteren en regisseren. Naar aanleiding van de moord op een tolk die voor de vereniging werkte zou de voorzitter van de vereniging een brief hebben rondgestuurd met daarin de mededeling dat hij niet kon instaan voor de veiligheid van de werknemers. De vereniging en al haar werknemers zouden sindsdien volgens u door leden van de vroegere "Mukhabarat" (veiligheidsdienst) geïsoleerd worden. Omwille van deze situatie zou u op 15 juli 2005 besloten hebben uw werk bij de "Al-Amal"-vereniging stop te zetten en geen contact meer te hebben met de leden ervan.

Voorts meldde u dat het omwille van de "nieuwe islamitische cultuur" voor u onmogelijk zou zijn in Irak uw ambities inzake theater maken te realiseren. Om die redenen en omdat u de situatie in uw buurt niet langer kon verdragen besloot u uiteindelijk op 8 augustus het land te verlaten. Tot slot verklaarde u nog dat er binnenkort een serie op een bepaalde satellietzender zal verschijnen waaraan u hebt meegewerkt. Deze serie zou zich afspelen tijdens het regime van Saddam Hoessein en mogelijk komen er dingen in voor die door de personen die nu al naar u op zoek zouden zijn, als aanstootgevend zullen worden beschouwd. U zou dan ook om die reden problemen vrezen in Irak.

B. Motivering

Niettegenstaande uw asielaanvraag in eerste instantie door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) ontvankelijk werd verklaard, dien ik na verder onderzoek van uw dossier in de fase ten gronde te besluiten dat het statuut van vluchteling u niet kan worden toegekend. Enerzijds hebt u onvoldoende elementen aangebracht op grond waarvan het bestaan van een persoonlijk risico op vervolging in de zin van de Conventie zou kunnen worden vastgesteld. Anderzijds wordt de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven en beweerd vrees voor vervolging ondermijnd door een ernstig bedrieglijk element.

U verklaarde weliswaar schrik te hebben vervolgd te worden omwille van uw werk voor de "Al-Amal"-vereniging en problemen te zullen kennen omwille van betrokkenheid bij cultuur en theater. Uit uw relaas blijkt echter dat u op geen enkel ogenblik persoonlijk werd geïsoleerd of bedreigd. U beweerde dat een tolk die voor de vereniging werkte vermoord werd en u vermoedt dat de daders terroristen zijn. Doch naast het feit dat u die gegevens verder niet wist te staven met concrete feiten, kan louter op grond hiervan evenmin vastgesteld worden dat ook u geïsoleerd zou worden. Na het ontvangen van de brief van de algemene directeur zou het voor u onmogelijk geweest zijn nog te gaan werken. U zou zelfs niet meer thuis zijn blijven wonen gezien u bedreigd werd door meerdere personen (verslag TG, p. 3). Wanneer u echter gevraagd werd dat toe te lichten moet u uiteindelijk toegeven, dat u persoonlijk helemaal nooit werd geïsoleerd maar gezien de inhoud van de brief van de directeur eigenlijk iedereen kan worden geïsoleerd (verslag DB, p. 6 en TG, p. 3). Het is echter helemaal niet duidelijk waar u zich in concreto op baseert om dat te concluderen aangezien u uiteindelijk geen weet blijkt te hebben van effectieve bedreigingen gericht tegen de organisatie in haar geheel of tegen u in het bijzonder (verslag TG, p. 3). In dat verband verwees u tevens naar de brief van de directeur, die echter enkel stelt dat de organisatie niet verantwoordelijk kan worden gehouden voor eventuele incidenten met terroristen, doch niet aantoont dat de vereniging, of haar leden, werkelijk geïsoleerd zou worden.

Voorts zou u niet langer thuis gewoond hebben omdat 'men' u daar zou kunnen vinden, net als in het huis van uw oom waar u kort voor uw vertrek uit het land verbleef. Toch blijkt uit uw relaas nergens dat men -zelfs niet éénmaal- naar u op zoek is geweest of dat uw familie werd lastiggevallen (verslag TG, p. 4-5). Tijdens uw gehoor in dringend beroep verklaarde u bovendien zelf dat u nooit persoonlijk werd geïsoleerd na de val van het Ba'ath-regime. Het enige probleem dat u zou kennen sinds de val van Saddam Hoessein is het feit dat u geen vrijheid meer zou hebben om te werken omwille van de nieuwe radicale manier van denken die het dagelijks leven nu zou beheersen (verslag DB, p. 6). En zelfs van deze bewering bracht u geen concrete gegevens of illustraties aan. In tegendeel, het feit dat u blijkbaar zonder noemenswaardige problemen uw universitaire studies in "Fine Arts" kon verder zetten en afmaken ook na de val van het regime van SH, wijst totaal niet in die richting.

Daarnaast dien ik erop te wijzen dat de geloofwaardigheid en oprechtheid van uw relaas worden aangetast door de brief van de "Iraqi Al-Amal Association" die u voorlegde ter ondersteuning van uw verklaringen. In het kader van de beoordeling van uw asielaanvraag en voorgelegde documenten werd door de researchdienst van het Commissariaat-generaal contact opgenomen met de secretaris-generaal van die vereniging. Uit de officiële informatie die wij op die manier hebben verkregen, blijkt dat u daar begin 2005 werkte (en niet zoals u beweerde van 1 tot 15 juli 2005) alsook dat uw brief niet geprint werd op officieel briefpapier van de organisatie. Wat u voorlegde is het formulier dat gedrukt werd ter gelegenheid van een NGO-forum in samenwerking met UNOPS dat plaatsvond in augustus 2005.

Bovendien zou zulke brief nooit aan iemand zijn verstrekt, is de naam van de ondergetekende niet correct en moeten zowel de handtekening als stempel als vervalst worden beschouwd. Daarenboven werd gemeld dat de "Al-Amal"-Vereniging als dusdanig niet bedreigd wordt, maar dat ze moeten werken in een bijzonder precaire situatie van onveiligheid in het algemeen (informatie in bijlage bij het administratieve dossier). Deze gegevens doen aldus ernstig afbreuk aan het waarheidsgehalte van uw vluchtmotieven en beweerd vrees voor vervolging.

Tot slot legde u nog een aantal andere stukken voor ter ondersteuning van uw verklaringen. Het betreft hier attesten in verband met uw studies, werk en de theaterstukken die u maakte alsook uw nationaliteitsbewijs, enkele dankbrieven, foto's van u aan het werk als acteur, een artikel uit een krant en een Belgisch tijdschrift en tot slot nog een CD met opnames van een debat waar u aan deelnam, opgenomen in theater "Monty" in Antwerpen. Deze stukken bevestigen wel een aantal gegevens met betrekking tot uw identiteit, afkomst en artistiek profiel maar kunnen bovenstaande negatieve appreciatie niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend. Ik vestig de aandacht van de Minister van Binnenlandse zaken op het feit dat, rekening houdend met de algemene situatie van onveiligheid en instabiliteit in Irak, het echter geenszins aangewezen is om afgewezen Irakese asielzoekers gedwongen terug te leiden naar Irak. Ik vestig de aandacht van de Minister op het advies van UNHCR dat Staten oproept geen gedwongen terugleidingen naar Irak uit te voeren en de Staten ook aanbeveelt om afgewezen Irakese asielzoekers enige vorm van tijdelijke of subsidiaire bescherming te bieden."

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt in zijn initieel verzoekschrift van 10 augustus 2006: *"Hierbij teken ik beroep aan tegen het besluit dat Het Commissariaat-Generaal Voor De Vluchtelingen En De Staatlozen op 31 juli 2006 genomen heeft betreffende mijn erkenning als politiek vluchteling.*

Ik verzoek U dringend om deze beslissing te herzien. Hiervoor beschikt mijn broer (A.) nu over bewijzen dat ik zelf bedreigd ben. Dit omwille van mijn rol in Al Hawasim waarin ik de hoofdrol heb gespeeld. Al Hawasim is een soapserie op de Irakese televisie, Al Sharqia kanaal, dat geassocieerd wordt met het verzet tegen de Amerikanen.

Om dezelfde reden is mijn familie nu ook onder dwang naar Syrië moeten vertrekken. De situatie in Irak gaat er ook onverminderd op achteruit. Ik ben ten allen tijde bereid om vragen te beantwoorden." (rechtsplegingdossier, stuk 1).

2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

In casu dient te worden vastgesteld dat in het hoger geciteerde verzoekschrift geen door de bestreden beslissing geschonden rechtsregel of rechtsbeginsel wordt aangeduid of omschreven, noch de wijze waarop een rechtsregel of een rechtsbeginsel zou geschonden zijn. Verzoeker voert derhalve geen ontvankelijk middel aan. Bij gebreke aan ontvankelijke middelen is het initiële verzoekschrift niet ontvankelijk.

De vastgestelde onontvankelijkheid van het verzoekschrift van 10 augustus 2006 kan niet worden rechtgezet door het verzoekschrift tot voortzetting, dat werd ingediend op 10 februari 2007 (rechtsplegingdossier, stuk 5).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS